

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/15464,Cieciorowski-Eugeniusz.html>
19.05.2024, 19:58

Cieciorowski Eugeniusz

Cieciorowski Eugeniusz, ur. 22 V 1937 w Ślądkowicach k. Pabianic, zm. 17 IX 2015 w Pabianicach. Ukończył Zasadniczą Szkołę Włókienniczą tamże (1956).

1951–1982 nastawiacz maszyn włókienniczych w Zakładach Przemysłu Bawełnianego „Pamotex” im. Bojowników Rewolucji 1905 r. tamże; 1982–1983 bezrobotny; 1983–2004 na rencie inwalidzkiej.

1953–1980 członek branżowych związków zawodowych. Od 1966 członek PTTK. 1975–1979 członek PZPR.

Od X 1980 członek KZ „S”, od 7 II 1981 skarbnik i delegat na WZDR ZŁ. Od 6 III 1981 delegat na Walne Zebranie Komisji Koordynacyjnej „S” Miasta Pabianice. Od 8 IX 1981 członek Komisji Lokalnej „S” Miasta Pabianice, od 15 IX 1981 członek Prezydium KL. Od 16 V 1981 członek Komisji Rewizyjnej ZR ZŁ. 28 VII 1981 powołany przez Radę Krajową Sekcji Włókna i Skóry „S” w skład zespołu rewindykacyjnego, któremu powierzono ustalenie stanu majątkowego znajdującego się w dyspozycji ZG NSZZ PPWOiS w Łodzi.

X 1980–1985 zaangażowany w budowę kościoła św. Maksymiliana Kolbego w Pabianicach. 3 II 1981 inicjator wykonania sztandaru dla organizacji zakładowej „S”, 2 XI 1981 wybrany w skład poczty sztandarowego. 28 VI 1981 członek delegacji „S” w ZPB „Pamotex” podczas uroczystości poświęcenia pomnika Czerwca 1956 w Poznaniu. Uczestnik przygotowań i przeprowadzenia 30 VII 1981 w Pabianicach marszu głodowego. 13 XII 1981 uczestnik ceremonii poświęcenia sztandaru „S” w PZPB „Pamotex”, nast. uczestnik przygotowywania plakatów wzywających do oporu wobec wprowadzenia stanu wojennego, które w nocy 13/14 XII 1981 rozklejał na terenie zakładu. 14 XII 1981 współorganizator i uczestnik ponad 12-godz. strajku w PZPB

Miejsce urodzenia Ślądkowice

Data urodzenia 22 V 1937

Miejsce śmierci Pabianice

Data śmierci 17 IX 2015

Hasło wydrukowane w **Tom V**

„Pamotex” przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego, w którym uczestniczyło około 6500 pracowników. 14-17 XII 1981 w ukryciu w lokalu konspiracyjnym, w którym uczestniczył w wykonywaniu ulotek i plakatów informujących o internowaniu kolegów, a nocą w malowaniu hasel na blokach i tablicach.

I 1982 wezwany na rozmowy w dyrekcji zakładu z udziałem komisarzy wojskowych zakładu i miasta, funkcjonariuszy SB oraz przedstawicieli KZ PZPR. Aby utrudnić mu działalność w zawieszanej „S”, zmieniono mu miejsce pracy. 20-21 I 1982 organizator w zakładzie pracy zbiórki pieniędzy na rzecz internowanych z „Pamotex”: Marka Chwalewskiego, Henryka Garusińskiego, Edwarda Kajzera i ich rodzin, za co 29 I 1981 dyscyplinarnie zwolniony z pracy; w wyniku odwołań do kolejnych instancji 8 IV 1982 zakład pracy cofnął w drodze ugody rozwiązanie i przesunął go na inne stanowisko pracy.

III 1982 włączył się w działalność podziemną na terenie Pabianic i Łodzi. 3 i 8 III 1982 uczestniczył w spotkaniach z działaczami KG AK Solidarności.

1982-1984 przywódca jednej z dwóch niezależnych od siebie grup podziemnej „S” w Pabianicach, w ramach której koordynował kolportaż, druk gazetek podziemnej „S”, akcje ulotkowe, plakatowe i malowanie hasel na murach. W grupie tej współpracował m.in. z: Markiem Błochem, Markiem Chwalewskim, Zenonem Kuchlerem, Czesławem Opieczyńskim, Ryszardem Rygłem i Marianem Szostakiem. Współpracował także z działaczami spoza grupy: z Jerzym Łuczakiem i Henrykiem Marczakiem.

1982-1988 organizator kolportażu i kolporter odbieranych od Stanisława Jaksy w Łodzi pism podziemnych, m.in.: „Wolnej Solidarności”, „Tygodnika Mazowsze”, „Robotnika”, „Opoki”, „Wolności”, „Biuletynu Łódzkiego”, „Informatora Duszpasterstwa Ludzi Pracy”, książek, znaczków poczty podziemnej, kalendarzy, kartek świątecznych. Publikacje te przekazywano do kolportażu m.in. Edwardowi Kajzerowi, Czesławowi Opieczyńskiemu i Marianowi Szostakowi. Prasę związkową dostarczano także do Łasku, Sieradza oraz Zelowa. 1982-1984 wspomagał (za pośrednictwem Ryszarda

Ryglu) drukujących część nakładu łódzkiego pisma „Wolna Solidarność”. 1982 inicjator akcji wrzucania przez okno butelek i słoików z czerwoną farbą do mieszkań działaczy aparatu komunistycznego w Pabianicach. 23 X 1982 uczestnik i współorganizator demonstracji podziemnej „S” w Pabianicach zorganizowanej w proteście przeciwko uchwalonej przez Sejm 8 X 1982 r. ustawie o zw. zaw., delegalizującej „S”, w której udział wzięło ok. 300 osób.

25 X 1982 zatrzymany z Zenonem Kuchlerem i Edwardem Kosmałą za udział w manifestacji i osadzony w areszcie KMMO

w Pabianicach. 26 X 1982 skazany w trybie przyspieszonym przez kolegium ds. wykroczeń przy Prezydencie Miasta Pabianice na 3 mies. aresztu bezwzględnego, 27 X 1982 osadzony w ZK nr 2 w Łodzi, 25 I 1983 wyszedł na wolność. 25 X 1982 zwolniony dyscyplinarnie z pracy.

Po uwolnieniu kontynuował działalność podziemną. Od 1983 uczestnik (wraz z Markiem Błochem, Zenonem Kuchlerem, Sławomirem Niewiadomym i Januszem Polcem) akcji i manifestacji ulicznych w Łodzi, podczas których uszkodzali samochody milicyjne. 12 IV 1985 uczestnik zebrania organizacyjnego środowiska b. więźniów obozów koncentracyjnych, więźniów politycznych i internowanych z terenu Łodzi i miast ościennych zorganizowanego z inicjatywy ordynariusza łódzkiego, bp. Józefa Rozwadowskiego przez proboszcza parafii św. Mateusza - ks. Stanisława Świerczka i ks. Pietraszuna z kościoła NMP w Pabianicach.

1985-1987 członek Podkomisji Solidarności Pabianice. 21 VII 1985 uczestnik spotkania w kościele NMP w Pabianicach działaczy „S”, na którym postanowiono wykonać i powiesić w kościele tablicę poświęconą zamordowanemu ks. Jerzemu Popiełuszce. 16 XII 1986 członek łódzkiej i pabianickiej delegacji na spotkaniu z Lechem Wałęsą w Gdańsku. 1988-1989 członek poczty sztandarowego ukrywanego sztandaru zakładowej „S”, prezentował go na uroczystościach patriotycznych w kraju. 23 II - 1 III 1989 wspomagał strajkujących w PZB „Pamotex”. 1992-1994 pracownik Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-

Usługowego „Radman” w Pabianicach. Od 2004 emeryt, rencista.

1989–1996 członek „S” przy PZPB „Pamotex” w Pabianicach; 1996 – do śmierci członek Komisji Miejskiej/Terenowej Koło EiR „S”.

1981–1987 wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany, a w jego domu i na działce przeprowadzano rewizje. Odznaczony pośmiertnie Krzyżem Wolności i Solidarności (2016).

25 VII 1981 zarejestrowany przez Wydz. III-A KWMO w Łodzi jako OZ, 20 I 1982 zmieniono kategorię rejestracji na KE krypt. Siwy, 12 II 1983 przekazano do Wydz. III KWMO w Łodzi; 17 II 1983 – 25 X 1989 inwigilowany przez Wydz. III KWMO/WUSW w Łodzi, nast. od 10 XII 1985 przez Ref. III RUSW w Pabianicach w ramach SOR krypt. Drukarnia.

Henryk Marczak

[Pabianice, Region Ziemia Łódzka](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)